

holdet maa bedømmes. Jeg vil derfor sige, at Forslaget i Virkeligheden vilde have en større Modtagelighed for mit Vedkommende, hvis denne $\frac{1}{4}$ pCt., der gives Communen som et Slags Fristelse — til det Rette naturligtvis! — hvis dette Voksemiddel aldeles faldt bort. Jeg anseer det for saa ubetydeligt i Forhold til, hvad Communen igrødt har at ligne, at det er for Intet at regne. Jeg vilde langt hellere have seet, at den oprindelige Tanke, kun at ligne 1 pCt., var bleven optagen paant i Loven. — Ved § 7 skal jeg gjøre den formelle Bemærkning, at der siges, at der tillægges Communen $\frac{1}{5}$ af, hvad der saaledes lignes, men der siges ikke, hvilket Skatteobject i Communen der skal nyde Godt deraf, og saalænge den for fire Aar siden vedtagne Lov om de communale Vigninger i Byerne ikke er bleven gennemført — og, saavidt jeg veed, er den ikke traadt i Virksomhed i nogen- somhelst Commune endnu — vil det være nødvendigt at paavise, hvilke enkelte af de Vigningsbrancher, der nu bestaae i Kjøbstæderne, der skal gjøres Afdrag i. — Jeg maa saaledes for mit Vedkommende udtale, at jeg, idet jeg forøvrigt sympathiserer med den af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) i sit Forslag fremstillede Tanke, dog hovedsagelig vil stemme med det ærede Mindretal for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger).

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fenger: Det har gjort mig meget ondt at høre, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler) fandt det Foredrag, jeg holdt, vildledende, men det trøstede mig dog noget, at det ærede Medlem med det Samme medbeelte, at jeg ikke havde rokket hans Overbeviisning i et eneste Punkt. Jeg haaber, at det maa være gaaet adskillige andre Medlemmer, som have den samme afgjorte Anskuelse, ganske paa samme Maade som det ærede Medlem, og at de altsaa ikke have fundet mit Foredrag vildledende. Hvad der undrede mig mere, var, at det ærede Medlem

kunde sige, at min Kritik angik Ubetydeligheder; jeg tilstaaer, at jeg troede at have berørt alle Hovedpunkterne. Jeg veed ikke et eneste, som er blevet staaende uberørt, og hvis Urigtighed jeg ikke har gjort mig Umage for at vise, og det synes mig, dersom dette er Tilfældet, ogsaa, at den tidligere Bemærkning om det Vildledende ikke var ret passende. Det ærede Medlem fremsatte en Grundsætning, nemlig den, at, jo større Tillid man viser, desto mindre bliver man narret, og jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem har gjort adskillige Erfaringer i den Henseende, men han har ikke anvendt denne Grundsætning i nærværende Tilfælde; jeg veed ellers ikke, hvorfor han har gjort det Forslag, som han nu vedsender sig Fadderstabet til, Forslaget om den $\frac{1}{4}$ pCt. Jeg veed heller ikke, hvad Alt dette skal sige, om Districtscommissairer og Regjeringscommissairer, naar man virkelig havde Tillid; det forekommer mig, at disse Forslag netop tyde paa Mistillid. Jeg kan henvise til, hvad jeg ved 1ste Behandling udtalte om Bremen; der findes der et Exempel paa Tillid, derimod ikke i, hvad der her er fremstillet. Jeg begjærede nylig kun Ordet, fordi det ærede Medlem apellerede til mig personligt med Hensyn til det tidligere Arbejde, hvori jeg har deeltaget. Det forholder sig fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at jeg var Medlem af et Udvalg om Indkomstskatten i 1850—51, og at man dengang kom til et Resultat, som paa flere Punkter ikke saalidt nærmer sig til det, som nu er bragt i Forslag. I den Anledning skal jeg tillade mig for det Første at bemærke, at det, da denne Sag var for, var første Gang, man her i Landet drøftede en Indkomstskattelov. Der blev af Regjeringen forelagt et System, omtrent som det her foreslaaede, og vi havde meget ringe Erfaring i den Retning. Jeg for mit Vedkommende havde kun tænkt lidt over saadanne Sager, jeg var dengang en ung Mand og havde just ikke givet mig saameget af med Skattefager, at det kunde forlanges af mig, at jeg skulde være fuldstændigt inde i dem. Dernæst er det nu 16—17 Aar siden, og man maa dog sandelig have Lov til i den Tid at stifte Mening, især naar man i saa mange Aar har beskæftiget sig med det Slags Sager,